

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Konsolideret lovgivningsdokument

16.4.2014

EP-PE_TC1-COD(2012)0193

*****I**

EUROPA-PARLAMENTETS HOLDNING

fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser
(EP-PE_TC1-COD(2012)0193)

PE 531.383

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

EUROPA-PARLAMENTETS HOLDNING

fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2014

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel ~~325~~, stk. 4 83, stk. 2, [~~Ændring 1~~]

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret¹,

der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C C 383 af 12.12.2012, s. 1.

² EUT C 391 af 18.12.2012, s. 134.

³ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014.

- (1) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser angår ikke alene forvaltningen af budgetmidler, men omfatter også alle handlinger, der kan skade eller truer med at skade Unionens aktiver samt medlemsstaternes i det omfang, hvor der er tale om midler til støtte for eller stabilisering af medlemsstaternes økonomi eller offentlige finanser i forbindelse med Unionens politikker.
- (2) For at sikre effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning i beskyttelsen af **mod de mest alvorlige former for svigagtige handlinger og for at sikre, at** Unionens finansielle interesser ~~bør strafferetten i medlemsstaterne fortsat virke som et supplement til den beskyttelse, forvaltningsretten og civilretten yder mod de mest alvorlige former for svigagtige handlinger på dette område~~ **beskyttes bedst muligt, bør de foranstaltninger, der er vedtaget på civilretligt og forvaltningsretligt grundlag, suppleres af bestemmelser vedtaget på grundlag af strafferetten i medlemsstaterne**, samtidig med at uoverensstemmelser både inden for og mellem disse retsområder undgås. [Ændring 2]
- (3) For at beskytte Unionens finansielle interesser er det nødvendigt at fastlægge en fælles definition på svig, der omfatter svigagtig adfærd til skade for EU's **Unionens** budget såvel ~~på indtægts-~~ med hensyn til **indtægter og udgifter** som ~~på udgiftssiden~~ **med hensyn til aktiver og passiver, herunder låntagnings- og långivningsaktiviteter.** [Ændring 3]

- (4) Svig med merværdiafgift (momssvig) formindsker medlemsstaternes momsindtægter og dermed de indtægter, der fremkommer ved anvendelse af en ensartet sats på medlemsstaternes momsgrundlag. Som stadfæstet af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis ¹, er der en direkte forbindelse mellem opkrævning af momsindtægter i overensstemmelse med gældende unionslovgivning og disse midlers tilrådighedsstillelse for Unionens budget, eftersom enhver mangel i opkrævningen af de førstnævnte fører til en formindskelse af de sidstnævnte. Direktivet finder derfor også anvendelse på indtægter opkrævet som momsindtægter i medlemsstaterne.
- (5) Nødvendigheden af at imødegå den betydelige skade, som en ulovlig formindskelse af de momsbaseede egne indtægter påfører EU's finansielle interesser, og de i dette direktiv fastsatte beløbstærskler bør ses i sammenhæng med proportionalitetsprincippet i betragtning af disse egne indtægters særlige karakter og beregningsmåde, herunder den differentierede behandling af medlemsstaterne.

¹ Domstolens dom af 15. november 2011 i sag C-539/09 Kommissionen mod Tyskland ([2011] ECR I-11235).

- (6) Unionens finansielle interesser kan blive skadet, når individuelle tilbudsgivere afgiver oplysninger til ordregivende eller tilskudsydende myndigheder, der er baseret på oplysninger, som de ~~uretmæssigt~~ **ulovligt** har opnået direkte eller indirekte fra den ordregivende myndighed, med det formål at omgå eller ~~misbruge~~ **overtræde** reglerne for den offentlige indkøbs- eller tilskudsprocedure. En sådan adfærd har mange lighedspunkter med svig, men ~~opfylder~~ **har** ikke nødvendigvis alle ~~betingelserne for~~ **de nødvendige karakteristika til**, at tilbudsgiverens handling kan kvalificeres som svig, eftersom ~~hans bud vil kunne opfylde~~ **det er muligt, at tilbudsgiverens bud opfylder alle udbudskravene de nødvendige kriterier**. Ulovlig samordning mellem tilbudsgivere strider mod Unionens konkurrenceregler og den tilsvarende nationale lovgivning; denne form for adfærd kvalificeres allerede som en strafbar handling overalt i Unionen og bør holdes uden for dette direktivs anvendelsesområde.

[Ændring 4]

- (7) Unionens lovgivning om hvidvaskning af penge finder fuld anvendelse på hvidvaskning af udbyttet af de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv. Der bør henvises til denne lovgivning for at sikre, at den sanktionsordning, der indføres med nærværende direktiv, finder anvendelse på alle strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser.

- (8) Korruption udgør en særligt alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser og kan i mange tilfælde også være forbundet med svigagtig adfærd. Det er derfor nødvendigt udtrykkeligt at definere sådanne handlinger som strafbare handlinger. Det må sikres, at sådanne handlinger falder ind under definitionen, uanset om de udøves i strid med en tjenstlig forpligtelse eller ej. Med hensyn til passiv korruption og misbrug af offentlige midler er der behov for at indføje en definition på offentligt ansatte, som omfatter alle, der virker i offentlig tjeneste, uanset om de er tjenestemænd, valgt eller ansat på kontrakt, ~~samt alle, der har til opgave at levere offentlige tjenester til borgerne eller i den almene interesse uden at have~~ ***eller har en officiel offentlig funktion i Unionen, i medlemsstaterne eller i tredjelande.*** ***Privatpersoner forvalter i stigende grad EU-midler. For på passende vis at beskytte EU-midlerne mod korruption og misbrug af offentlige midler bør definitionen af "offentligt ansat" i dette direktiv derfor også omfatte personer, der ikke har en officiel offentlig funktion, men ikke desto mindre er udnævnt og på en tilsvarende måde virker i offentlig tjeneste vedrørende Unionens midler*** såsom kontrahenter, der forvalter ~~EU-midler~~ ***sådanne midler.*** [Ændring 5]

(9) Unionens finansielle interesser kan skades ved, at en offentligt ansat misbruger midler eller aktiver til et andet end det tilsigtede formål med det forsæt at skade Unionens finansielle interesser. Det er derfor nødvendigt at indføre en præcis **og entydig** definition af strafbare handlinger, der omfatter en sådan adfærd.

[Ændring 6]

(9a) Hvad angår strafbare handlinger i dette direktivs forstand, der begås af fysiske personer, er det nødvendigt at kræve forsætlighed i forbindelse samtlige elementer i disse handlinger. Strafbare handlinger, der begås af fysiske personer, og som ikke kræver forsæt, er ikke omfattet af dette direktiv. [Ændring 7]

(10) Nogle handlinger til skade for Unionens finansielle interesser er i praksis ofte nært forbundet med de lovovertrædelser, der er omfattet af artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og unionslovgivning vedtaget på grundlag heraf. Bestemmelserne herom bør derfor formuleres på en måde, der sikrer sammenhængen med denne lovgivning.

- (11) I det omfang, hvor en adfærd, der kan tilskrives juridiske personer, også kan skade eller true Unionens finansielle interesser, bør disse juridiske personer kunne holdes ansvarlige for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger, når de er begået på deres vegne.
- (12) For at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser med foranstaltninger, der virker afskrækkende overalt i Unionen, bør medlemsstaterne desuden fastsætte visse mindsteregler om straff typer og straffniveauer for de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger. Disse straffe bør ikke være mere vidtgående, end hvad der står i et rimeligt forhold til den strafbare handling, og der bør fastsættes en beløbstærskel for handlinger, som det ikke er nødvendigt at kriminalisere, når tærsklen ikke er overskredet.
- (13) Dette direktiv berører ikke en korrekt og effektiv iværksættelse af disciplinære foranstaltninger. I overensstemmelse med national ret kan der for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger i individuelle tilfælde pålægges sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner; for alle andre sanktioner bør ne bis in idem-princippet i fuldt omfang respekteres. Dette direktiv indebærer ikke nogen kriminalisering af handlinger, som ikke også er underlagt disciplinære sanktioner eller andre foranstaltninger truffet over for en tilsidesættelse af en tjenstlig forpligtelse, hvor sådanne disciplinære sanktioner eller foranstaltninger kan iværksættes over for den pågældende.

- (14) For fysiske personer bør sanktionerne i grovere tilfælde omfatte fængselsstraffe. De grove tilfælde bør defineres på grundlag af et mindstebeløb for den samlede skade, som den strafbare handling har forvoldt Unionens budget og eventuelle andre budgetter. Det er nødvendigt at indføre minimums- og maksimumrammer for fængselsstraffe for at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser overalt i Unionen. En mindstestraf på seks måneder sikrer, at der kan udstedes og fuldbyrdes en europæisk arrestordre for de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 2 i rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre, hvilket vil sikre et så effektivt samarbejde mellem de nationale retsvæsen og retshåndhævelsesmyndigheder som muligt. Disse sanktioner vil desuden virke stærkt afskrækkende i hele Europa. Sanktionsniveauet bør skærpes i de tilfælde, hvor den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgårelse 2008/841/RIA¹.

¹ Rådets rammeafgårelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (15) I særdeleshed i betragtning af den mobile karakter, der kendetegner ophavsmændene til strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser og udbyttet af dem, samt den komplicerede og grænseoverskridende karakter af de undersøgelser, der kræves, bør alle medlemsstater fastsætte deres straffemyndighed for disse handlinger og vedtage de regler om forældelse, der er nødvendige for at kunne imødegå disse aktiviteter.
- (16) For at sikre sammenhængen i EU-retten og tilgodese princippet om, at ingen kan dømmes to gange for den samme handling, er det nødvendigt at afklare forholdet mellem straffe efter dette direktiv og andre relevante administrative foranstaltninger efter anden unionslovgivning. Direktivet bør ikke være til hinder for iværksættelse af særlige administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder efter unionslovgivningen.

- (17) Uden at det berører andre unionsretlige forpligtelser, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der kan sikre en effektiv bekæmpelse af de i dette direktiv definerede strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, herunder bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, *Eurojust* og Kommissionen. [**Ændring 10**]
- (18) Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995¹ og de tilhørende protokoller af 27. september 1996² og 29. november 1996³ bør ophæves og erstattes af dette direktiv.

¹ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

² EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

³ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

- (19) En korrekt gennemførelse af dette direktiv i medlemsstaterne indebærer, at personoplysninger behandles af de kompetente nationale myndigheder og udveksles dels mellem medlemsstaterne og dels mellem de kompetente unionsorganer. Behandling af personoplysninger på nationalt plan i de kompetente nationale myndigheder bør ske efter national ret under overholdelse af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og tillægsprotokollerne hertil (ETS nr. 181). Udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater bør ske under overholdelse af kravene i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA¹. I det omfang, hvor personoplysninger behandles af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, skal de overholde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001² og de gældende regler om tavshedspligt under efterforskningen.

¹ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og –organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (20) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til grundlæggende rettigheder. Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, erhvervsfriheden, retten til at arbejde og retten til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til effektive retsmidler og retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Dette direktiv lægger vægt på at sikre fuld respekt for disse rettigheder og principper og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (21) Dette direktiv vil finde anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne om ophævelse af de immuniteter, der er fastsat i TEUF, protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, Domstolens statut og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt tilsvarende bestemmelser i national ret.

- (22) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes generelle strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.
- (23) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men kan på grund af omfanget og virkningen af den krævede indsats bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Afsnit I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge de nødvendige bestemmelser til bekæmpelse og forebyggelse af svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser ved at fastsætte definitioner på strafbare handlinger og straffe herfor ***for at kunne yde effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne og i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og øge Unionens institutioners og initiativers troværdighed.*** [Ændring 11]

Artikel 2

Definition af Unionens finansielle interesser

Ved "Unionens finansielle interesser" forstås i dette direktiv alle *aktiver og passiver, der forvaltes af eller på vegne Unionen og dens institutioner, organer og agenturer, alle dens finansielle transaktioner, herunder låntagnings- og långivningsaktiviteter, og især alle* indtægter og alle udgifter, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder: [Ændring 12]

- a) Unionens budget
- b) budgetterne for institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne eller de budgetter, disse forvalter og overvåger *direkte eller indirekte*. [Ændring 13]

Afsnit II

Strafbare handlinger i relation til forebyggelse og bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser

Artikel 3

Svig til skade for Unionens finansielle interesser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende handlinger kan straffes som strafbare handlinger, når de begås med forsæt:

- a) for så vidt angår udgifter, enhver handling eller undladelse vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører uretmæssig tilegnelse eller tilbageholdelse af midler fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende afgivelse af oplysninger i strid med en specifik oplysningspligt, med samme følge
 - iii) misbrug af forpligtelser eller udgifter til andre end deres tilsigtede formål

- b) for så vidt angår indtægter, enhver handling eller undladelse vedrørende:
- i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af indtægterne til Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende afgivelse af oplysninger i strid med en specifik oplysningspligt, med samme følge
 - iii) misbrug af en lovligt opnået fordel, med samme følge.

Artikel 4

Svigagtige strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. I forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter eller tildeling af tilskud, der berører Unionens finansielle interesser, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tilbudsgivere eller tilskudsansøgere eller personer med ansvar for udarbejdelse af bud eller tilskudsansøgninger, som forsætligt har afgivet eller tilbageholdt oplysninger til ordregivende eller tilskudsydende enheder eller myndigheder med det formål at omgå eller forvride anvendelsen af kriterierne for berettigelse, udelukkelse, udvælgelse eller tildeling *eller at forvride eller ødelægge den naturlige konkurrence blandt tilbudsgivere*, kan straffes for at have begået en strafbar handling. [**Ændring 14**]
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF¹ ~~af udbyttet~~, *der vedrører ejendom eller indtægt* hidrørende fra de af nærværende direktiv omfattede strafbare handlinger, kan straffes som en strafbar handling. [**Ændring 15**]

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende handlinger *passiv korruption og aktiv korruption* kan straffes som strafbare handlinger, når de er begået med forsæt:

a) ~~når~~ **Med henblik på dette direktiv består passiv korruption i, at** en offentligt ansat direkte eller gennem en mellemmand fordrer eller ~~modtager~~ **på forhånd accepterer** en fordel af en hvilken som helst art **eller et løfte om en sådan fordel** for sig selv eller tredjemand ~~eller lader sig tilsige en sådan fordel~~ mod at handle, **forsinke handlinger** eller undlade at handle i overensstemmelse med sine pligter **eller** under udøvelsen af sit hverv, **uanset om det udgør en misligholdelse af vedkommendes officielle forpligtelser eller ikke**, på en måde, der skader eller kan skade Unionens finansielle interesser (~~passiv korruption~~).

b) — når *Med henblik på dette direktiv består aktiv korrupsion i, at* nogen direkte eller gennem en mellemmand *lover*, tilbyder eller yder en offentlig ansat en fordel af en hvilken som helst art for denne selv eller en tredjemand, mod at denne handler, *forsinker handlinger* eller undlader at handle i overensstemmelse med sine pligter *eller* under udøvelsen af sit hverv *eller mod, at denne allerede har forholdt sig sådan i fortiden*, på en måde, der skader eller kan skade Unionens finansielle interesser (~~aktiv korrupsion~~). [Ændring 16]

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at *misbrug af offentlige midler, når det er begået forsætligt, kan straffes som en strafbar handling*.

Med henblik på dette direktiv består misbrug af offentlige midler i en offentligt ansats forsætlige anvendelse eller tilegnelse af midler eller aktiver i strid med deres tilsigtede formål og ~~med det forsæt at skade~~ *til skade for* Unionens finansielle interesser. [Ændring 17]

5. Ved anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel forstås ved "offentligt ansat":

- a) enhver, som virker i offentlig tjeneste for Den Europæiske Union eller i medlemsstaterne eller tredjelande ved at bestride et lovgivende, forvaltende eller retsligt hverv *EU-tjenestemand eller national tjenestemand, herunder enhver national tjenestemand fra en anden medlemsstat og enhver national tjenestemand fra et tredjeland.*

Ved "EU-tjenestemand" forstås:

- i) *enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union ("personalevedtægten")*
- ii) *enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for en/et af Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer eller agenturer, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union.*

Medlemmer af organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne, samt personalet i disse organer sidestilles med EU-tjenestemænd, for så vidt personalevedtægten ikke finder anvendelse på dem.

Ved "national tjenestemand" forstås en tjenestemand eller en anden person, der virker i offentlig tjeneste, som defineret i den nationale lovgivning i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen varetager hvervet.

For så vidt angår retsforfølgning, der er indledt af en medlemsstat, og der involverer en tjenestemand i en anden medlemsstat eller en national tjenestemand fra et tredjeland, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af "national tjenestemand" i det omfang, denne definition er forenelig med dens nationale lovgivning.

- b) enhver anden person, der ~~uden at bestride et sådant hverv~~ *er udnævnt og* virker i offentlig tjeneste ~~for Unionen eller i medlemsstaterne eller tredjelände ved at deltage i,~~ *der omfatter* forvaltning af eller afgørelser om Unionens finansielle interesser *i medlemsstaterne eller tredjelände.* [Ændring 18]

Afsnit III

Almindelige bestemmelser om strafbare handlinger i relation til forebyggelse og bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser

Artikel 5

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til *at begå enhver af* de i ~~Afsnit II~~ *artikel 3 og 4* omhandlede handlinger kan straffes som strafbare handlinger. [**Ændring 19**]
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå *enhver af* de i artikel 3 og artikel 4, stk. 4, omhandlede strafbare handlinger kan straffes. [**Ændring 20**]

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for enhver af de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5** omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person på grundlag af:
[Ændring 21]
 - a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) en beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person under denne juridiske persons myndighed at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5**, til fordel for den juridiske person.
[Ændring 22]

3. Juridiske personers ansvar efter stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der har begået de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3 og 4** omhandlede strafbare handlinger eller har strafferetligt ansvar herfor i henhold til artikel 5. [**Ændring 23**]
4. Ved "juridisk person" forstås i dette direktiv enhver enhed, der i henhold til gældende lov har status som juridisk person, med undtagelse af statslige eller offentlige organer, der udøver statsmyndighed, samt offentlige internationale organisationer.

Artikel 7

Sanktioner for fysiske personer

1. For fysiske personer sikrer medlemsstaterne, at de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5** omhandlede strafbare handlinger kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, herunder med bøder og fængsel som fastsat i artikel 8. [**Ændring 24**]
2. For ~~mindre grove~~ strafbare handlinger, hvor den samlede skade ikke overstiger ~~10 000~~ **5 000** EUR eller den vundne fordel ikke overstiger ~~10 000~~ **5 000** EUR, og hvor der ikke foreligger ~~særligt graverende~~ **skærpende** omstændigheder, kan en medlemsstat anvende andre sanktioner end strafferetlige sanktioner. [**Ændring 25**]
3. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders ret til at træffe disciplinære foranstaltninger over for offentligt ansatte **som defineret i artikel 4, stk. 5**. [**Ændring 26**]
4. Medlemsstaterne sikrer, at der ved domfældelsen af en person for en af de i Afsnit II omhandlede strafbare handlinger kan tages hensyn til eventuelle andre sanktioner, der ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, som den samme person allerede har fået pålagt for den samme handling.

Artikel 8

Strafferammer for fængselsstraffe

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 4, omhandlede strafbare handlinger, når de resulterer i skade eller vinding svarende til mindst ~~100 000~~ **50 000** EUR, kan straffes med **[Ændring 43]**

a) ~~en mindstestraf på mindst 6 måneders fængsel~~ **[Ændring 27]**

b) en maksimumstraf på mindst 5 års fængsel.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4, stk. 2 og 3, omhandlede strafbare handlinger, når de resulterer i skade eller vinding svarende til mindst 30 000 EUR, kan straffes med

a) ~~en mindstestraf på mindst 6 måneders fængsel~~ **[Ændring 28]**

b) en maksimumstraf på mindst 5 års fængsel.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5** omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst 10 års fængsel, når den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841. **[Ændring 30]**

Artikel 8a

Skærpende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til for så vidt angår de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når det er godtgjort, at de er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA, at sikre, at dette forhold behandles som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen. [Ændring 31]

Artikel 9

Mindstestrafte for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer med strafansvar efter artikel 6 kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, herunder strafferetlige eller ikke-strafferetlige bøder og eventuelt andre sanktioner såsom

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- aa) *midlertidig eller varig udelukkelse fra EU-udbudsprocedurer [Ændring 32]***
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) tvangsopløsning
- e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 9a

Princippet om ne bis in idem

I deres nationale strafferet skal medlemsstaterne anvende princippet om ne bis in idem, hvorefter en person, hvis sag er blevet afsluttet i en medlemsstat, ikke kan retsforfølges i en anden medlemsstat for den samme handling, såfremt sanktionen, hvis den pågældende blev pålagt en sådan, er blevet fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller ikke længere kan kræves fuldbyrdet efter domslandets regler. [Ændring 33]

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne sikrer, at udbytte af og redskaber benyttet til de i Afsnit II omhandlede strafbare handlinger kan indefrysning og konfiskeres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

Artikel 11

Jurisdiktion

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge deres jurisdiktion for de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5** omhandlede strafbare handlinger, når
 - a) handlingen helt eller delvis er begået på deres territorium, ~~eller~~
 - b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten *eller er bosiddende på dens territorium, eller*
 - c) *gerningsmanden er omfattet af personalevedtægten eller var omfattet af den på det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået [Ændring 34].*
2. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på gerningsstedet eller en angivelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.
3. Medlemsstaterne sikrer, at deres jurisdiktion omfatter tilfælde, hvor en strafbar handling er begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra deres område.

Artikel 12

Forældelse af strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes en forældelsesfrist, inden udløbet af hvilken de i Afsnit II og i artikel 5 omhandlede strafbare handlinger fortsat kan retsforfølges og pådømmes, på mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forældelsesfristen ved enhver ny handling fra en kompetent national myndigheds side, herunder især indledning af efterforskning eller retsforfølgning, kan stilles i bero i mindst 10 år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en sanktion pålagt ved en endelig domfældelse for en af de i Afsnit II eller artikel 5 omhandlede strafbare handlinger kan fuldbyrdes i tilstrækkelig lang tid og mindst i 10 år efter den endelige doms afsigelse.

Artikel 13

Inddrivelse

Dette direktiv er ikke til hinder for inddrivelse af beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt som følge af en af de i ~~Afsnit II~~ **artikel 3, 4 og 5** omhandlede strafbare handlinger.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre omgående inddrivelse af sådanne beløb og overførelse af dem til Unionens budget, uden at dette berører de relevante sektorspecifikke EU-regler om finansielle korrektioner og inddrivelse af uretmæssigt anvendte beløb. Medlemsstaterne fører også regelmæssigt regnskab med de inddrevne beløb og underretter de relevante EU-institutioner eller -organer om disse beløb eller, hvis de ikke er blevet inddrevet, om årsagerne dertil. [Ændring 35]

Artikel 14

Forholdet til anden gældende unionslovgivning

Dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse af administrative foranstaltninger, straffe og bøder efter unionsretten, især artikel 4 og 5 i Rådets forordning nr. 2988/95¹, eller efter national lovgivning vedtaget til opfyldelse af en specifik forpligtelse efter unionsretten. Medlemsstaterne sikrer, at den korrekte og effektive anvendelse af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder, der ikke kan sidestilles med strafferetlig forfølgning, og som er fastsat i unionsretten eller nationale gennemførelsesbestemmelser hertil, ikke hindres af retsforfølgning indledt på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

¹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) [**Ændring 36**]

1. ***Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager, samarbejder medlemsstaterne, Eurojust og Kommissionen samarbejder, inden for rammerne af deres respektive beføjelser, om at bekæmpe de Afsnit II i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Kommissionen og, hvor det er relevant, Eurojust yder med henblik herpå enhver teknisk og praktisk bistand, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for til at lette koordineringen af deres efterforskning. [Ændring 37]***

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan, *inden for rammerne af deres respektive beføjelser*, udveksle oplysninger med Kommissionen *og Eurojust* med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod de i ~~Afsnit II~~ *artikel 3, 4 og 5* omhandlede strafbare handlinger. Kommissionen, *Eurojust* og de kompetente nationale myndigheder ~~tager~~ *overholder* i hvert enkelt *tilfælde* *traktaten om Den Europæiske Union, artikel 6, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den gældende EU-lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og tager* hensyn til behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt ~~og til kravet om databeskyttelse~~. Med henblik herpå kan en medlemsstat, når den giver Kommissionen *og Eurojust* oplysninger, fastsætte bestemte betingelser for, hvordan disse oplysninger anvendes enten af Kommissionen, *Eurojust* eller en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne måtte blive videregivet. [**Ændring 38**]

- 2a. *Revisionsretten, de nationale revisionsinstitutioner (f.eks. i forbindelse med revision af transaktioner foretaget inden for rammerne af ordninger med fælles forvaltning) og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for institutioner, organer og agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, eller for revision af budgetter, der forvaltes og revideres af institutionerne, underretter OLAF om de strafbare handlinger, som de måtte få kendskab til under deres mission. [Ændring 39]***
- 2b. *EU-tjenestemænd underretter OLAF om de strafbare handlinger, som de måtte få kendskab til under deres mission. [Ændring 40]***

Article 16

Ophævelse af de strafferetlige konventioner om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers
finansielle interesser

Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995 med de tilhørende protokoller af 27. september 1996, 29. november 1996 og 19. juni 1997 ophæves med virkning fra [anvendelsesdato efter artikel 17, stk. 1, andet afsnit].

Artikel 17
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17a

Rapportering, statistikker og evaluering

- 1. Kommissionen forelægger senest [24 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] og derefter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, og en evaluering af, hvor effektivt direktivet har været til at opfylde målene med det.*

I disse rapporter benyttes oplysninger, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i medfør af stk. 2.

2. Medlemsstaterne indsamler og vedligeholder regelmæssigt omfattende statistikker fra de relevante myndigheder med henblik på at vurdere effektiviteten af de systemer, de har oprettet til beskyttelse af Unionens finansielle interesser. De indsamlede statistikker sendes hvert år til Kommissionen og skal indeholde:

- a) antallet af indledte straffesager, fordelt på antal afviste sager, antal sager, der er afsluttet med frifindelse, antal sager, der er afsluttet med domfældelse, og antal verserende sager**
- b) beløb, der er blevet inddrevet, og dem, der ikke er blevet inddrevet, efter den strafferetlige forfølgelse**
- c) antallet af anmodninger om bistand modtaget fra andre medlemsstater, fordelt på antal anmodninger, der er blevet efterkommet, og antal anmodninger, der er blevet afvist.**

3. *Kommissionen forelægger senest [60 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] Europa-Parlamentet og Rådet en fuldstændig evaluering af dette direktiv baseret på de høstede erfaringer og især på de rapporter og statistikker, som er forelagt i medfør af stk. 1 og 2. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen samtidigt et forslag til ændring af dette direktiv og tager i den forbindelse resultatet af evalueringen i betragtning. [Ændring 41]*

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

På Rådets vegne